

SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre — — — 8 kor. | Negyed évre — — — 2 kor.
Fél évre — — — 4 | Egyes szám ára — — 16 fill.
Nyilttér soronként 30 fillér.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő: Ifj. Szántó Károly.

Kiadóhivatal: Szászvárosi Könyvnyomda R.-t.

Megjelenik minden vasárnap.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez, a pénzküldemények és hirdetések a kiadóhivatalhoz küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetések árszabály szerint, többszöri hirdetésnél árkedvezmény.

Vizsgák előtt.

Közelednek az iskolai vizsgák, amikor sok gyermek és szülő egyaránt szorong, drukkol. Különösen a középiskolai ifjuság vizsgái azok, amelyek a szülőknek örömet, bánatot vagy anyagi kárt rejtenek magukban, aszerint, amint az illető gyermek „átmegy” vagy „elhasal”. A mai nehéz megélhetési viszonyok között mindenki jól tudja, hogy mit jelent gyermeket taníttatni még hozzá idegenben. Természetes tehát, hogy kétszeres súlyllyal nehezedik a szülők vállára gyermekeiknek nevelése, hiszen, ha elbukik a gyermek, nemcsak anyagi kár éri a szülőt a hiába kidobott tanítási költségért, hanem még azt a keserűségét is le kell nyelnie, hogy fia egy évet veszít el életéből, illetve egy évvel később érheti el célját.

Napról-napra halljuk a szülők és gyermekek panaszát: szigorúak a tanárok. Pedig, hogy mennyire jogosulatlan ez a panasz, misem bizonyítja jobban, mint az, hogy az e miatt iskolát cserélő tanuló az új helyen is hasonló elbírálásban részesül. Legyen a tanár szigorú, de legyen igazságos s akkor őket nem érheti semmi vád még a legelfogultabb szülő részéről sem. A tanár már hivatásánál fogva sem

lehet igazságtalan s így minden szülő csakis gyermekében keresse azokat az okokat, amelyek gyermekének előrehaladását megakasztják. Vannak szülők, akik nem akarják, vagy nem tudják belátni, hogy gyermekeik nem rendelkeznek azzal a tehetséggel, amelyet a tanulói pálya megkíván, de azért tüzzel-vassal azon vannak, hogy fiaikból „tanult” emberek váljanak. Az ilyen szülő a legnagyobb vétket követi el gyermekével szemben, mert nemcsak hogy megkínózza a tudományok iránt érzéketlen és gyenge felfogású fiát, hanem jövőjét is tönkre teszi, mert előbb-utóbb mégis csak ott hagyja az ilyen tanuló az iskolát, de már elég későn ahoz, hogy más pályát kezdjen s így kénytelen lesz a legsőbb rendű irodai munkát végző szellemi proletárok táborába huzni meg magát.

Vizsgák előtt állunk s időszerűnek tartjuk a szülők figyelmébe ajánlani, hogy az olyan gyermekből, akinek a tanulás iránt nincs semmi vagy csak kevés tehetsége, ne igyekezzék minden áron „urat” nevelni, hanem adja oda az ipari vagy kereskedői pályára, ahol boldogulásának kedvezőbb és biztosabb talajt fog találni.

Szünjék már meg az ugynevezett előítélet az ipari és kereskedői pályákkal szemben s a tanulás iránt érzéketlen

gyermekeinket ne fenyegezzük unostalan azzal, hogy „suszternek adlak, ha nem tanulsz”. Hiszen a gyermek nem tehet arról, ha nincs elég felfogása ahoz, hogy tudományos pályát fusson meg. Sok szülő azzal kunyorálja ki fia keresztül bocsátását, hogy a négy alsó osztály elvégzése után iparosnak vagy kereskedőnek adja fiát, de azért, — bár elviszi abból az iskolából — megteszi azt, hogy nem engedi, sőt kényszeríti tovább kinlódni a felsőbb osztályokban. Itt aztán többnyire utol éri végzete s lesz belőle „féltanult” ur, akiből már nem lesz sem jó iparos, sem jó kereskedő.

Hallgasson a szülő a józan ész szavára s ha látja, hogy gyermeke a tanulásra nem való s ebben a tanárok is megerősítik őt, adja fiát iparosnak, kereskedőnek, mert e pályákon minden bizonnyal jobban tud érvényesülni s hamarabb fog jutni biztos existenciához. E pályákon lehet valódi jólétet teremteni és vagyont gyűjteni, neveljünk tehát gyermekeinkből, még a jó tanulóból is, iparost, kereskedőt, aki kellő műveltséggel és szaktudással a társadalomnak, a hazának kiváló tagja lesz, mikor is nem fog pirulni amiatt, hogy e pályákra menni volt kénytelen.

Ifj. Szántó Károly.

A SZÁSZVÁROS ÉS VIDÉKE TÁRCÁJA.

N . . . Margitkának.

On revient toujours . . .

Mikor legelőször megláttam az utcán,
Fekete bársonyban, világos boával:
Már akkor megverte titokban a lelkem
Lopva rámkacsintó szeme sugarával.

Álmatag poéta bús-beteg lelkére
Verőfényt varázsolt édes mosolygása.
Magácska azt hitte: nem is vettem észre,
De én megfigyeltem. — Lásza, édes, lásza?

Csak egy pillantás volt. — De többet beszélt ez
Megértő lelkemnek, mint sok hosszú beszéd,
Már azon az éjjel magáról álmodtam
És úgy csókolgattam — álmomban a kezét.

Álmomban . . . a kezét. . . Ugy szerettem volna
Azt a csunya szemét sok csókkal lezárni,
S haját simogatva, néma esti csöndben
Egy édes csókjára várni, várni, várni . . .

II.

Lila levélkéje itt fekszik előttem;
Nincsen annak mása!
Elovasom százszor. — Oly boldoggá tett a
Magácska írása.

Megcsókolom annak reszketeg betűjét,
Lilaszin papírját.

Legyenek áldottak azok a kezeckék,
Akik ezt megírták! . . .

Serestély Béla.

Sárika férjet fog magának.

Írta: Kosztolánszky István.

Nem hiába volt apjának, anyjának szeméfénye, mindene, mindenütt is velők volt. Színház, mozi, cirkusz, bál, hangverseny; szóval, ahol valamit hallani, látni, élvezni lehetett, Sárika ott volt. Megtörtént az is néha egy-egy általuk adott estélyen, hogy midőn a vendégek mind elmentek s csak az inni és kártyázni szeretők maradtak még ott, Sárika ott elnökkölt atyja mellett az asztalfőn, hogy — mint ő mondá — jobban csusszék a bor s a kártyázóknak, kiknek ő kibicelt, szerencsét hozzon.

Ennek pedig az lett a természetes következménye, hogy úgy megismerte a valódi, hamisítatlan életet annak minden fény- és árnyoldalaival együtt, hogy míg társnői az „első bál” ábrándjainál tartottak, ő már minden valamirevaló férfi ismerősét érett higgadsággal osztályozta a jövő azon eshetőségei közé, hogy melyikből válik hűségese,

gyöngéd és melyikből hűtlen, zsarnok férj.

És viszont szülői sem azért adtak estélyeket, hogy azokon valakit Sárika részére megfogjanak. Nem! Sárika művelt, okos, tapasztalt, ragyogó szépségű és tizenhét éves gyönyörűen fejlett lány volt, ki férjének egy igazi kastélyt és ötezer holdat fog vinni tehermentesen s amellet azt is nyíltan beszélték, hogy százötvenezer koronája van az Első Hazai Takarékpénztárban letéve.

Hát ide bizony nem kell fogni a férjnek valókat.

Csinos, jóhangzású névvel bíró, szép karrier előtt álló gavalléroknak persze nem volt hiány, de hát a Sárika szívügyeibe szülői nem elegyedtek. Itt már nem azt mondták, hogy beszéljen a mamával, hanem megfordítva: „beszéljen Sáríkával! . . .”

A szülők ismerték leányukat s benne teljesen megbíztak.

— Egy olyan lányt, aki még ott is életet, ragyogó igazságokat lát, ahol mások merev némaságot, kuszált zürzavart, nem kell féltetni, tud az már a maga lábán is járni! . . .

Ez volt a szülők véleménye Sáríkáról és helyesen.

Akkor látta először Erdélyi Endrét, a fiatal körorvost, midőn ez Sárika atyjánál először

Profit.

Az a nevezetes péksütemény, amely a benne fészkelte üvegdarabokkal egyik érdekes corpus delictije a kihágási rendőrbíróságnak, egy kissé megint ráterelte a városi hatóság figyelmét az élelmiszerek pancsolóira. Az emberek ugyanis elfásulnak s száz meg száz bajuk között legföljebb egy kis orrfintoritással veszik tudomásul, ha egy kis fázékony bogárka sült az ebédi kenyerekbe, ha akasztott ember kötele a kolbászból ígér nekik szerencsét, ha a söröspalackjukat a sörnagykereskedő preparáló üvegnek használja, vagy ha néhány hegyes élű üvegdarab fészkel az uzsonnai süteményükben. Dehogyan is szidják a kapitalista élelmiszer-nagyipart, amely a profitért való lelkes gondjában nem ér rá a fogyasztók izlésével és egészségével is törődni. Az elszürkült profitvilágban a Bánk iszonyu átka, hogy: „férgesedjék el az italod, az ételednél jöjj undorodásba“, annyira mindenkire, gonoszokra és jámborokra kiterjedt érvényességű, hogy nem is tartjuk olyan iszonyúnak. Egy kis undort az ételünkön csak lenyelünk; vannak émelyítőbb, betegítőbb undorok.

Szegény embernek igazán alig érdemes élnie, mert gyötrelme a földi pályája, ahol a pénz hatalmasai kóstitatják meg vele sokszor a poklokat, ahol örömei az állat élvezetein túl alig kínálkoznak. Hát legalább az állati lét szimpla öröme lenne a számára zavartalan: a kenyere, amit mindennap drágábban fizet meg, lenne legalább ehető, az itala iható, hogy csak addig, amíg az étvágya kielégítésében, a szomjusága csillapításában silány, de boldog állat, ne kelljen ugyanis agyonkínzott embermivoltának a tudatára jutnia.

Akik pedig még ezt a silány örömet is megromítják, az egészség uzsorásait, a gazokat, akik a profitért semmibe veszik egész tömegek épségét, a piszokkal mérgezőket, az étel- és italpancsolókat és fertőzőket a legkérlelhetlenebb szigorúsággal kellene büntetni. Mert mit ér, ha X. pékmester urat, aki férges szennyben dagasztatja a süteményt és kenyeret, ötven vagy akár száz koronával bicsárgolják, mit ér, ha a bormérgezőket ötven vagy száz korona fizettséggel büntetik? A mások egészsége kárán meggazdagodott uzsorások könnyen bírják azt a kis költséget,

amit együtt könyvelnek el az egyéb üzemi költségekkel. A fogyasztó közönség azt is megfizeti. Az a kis kár pedig, amit az üzlet „jőhírnevén“ esett csorba okoz, nem olyan jelentős.

Nem egy esetről szólunk, nem éppen a legfrissebb és legaktuálisabb sütetőről, hanem általánosságban. Tudjuk méltányolni a véletlent, a hanyag alkalmazottak gondatlanságából okozott károkat, amikért a gazdát felelősségre vonni nem lehet. De tudja ezeket méltányolni a közönség is, amely a véletlen hibáiért nem szokott ölni. Az a szomorú azonban, hogy Szászvároson lépten-nyomon kell megütköznie a közönségnek azokon a merényleteken, amelyeket az élelmiszergyártók és kereskedők az egészség ellen követnek. Itt csak az illetékes hatóság legszigorubb ellenőrzése és a bűnösök kérlelhetlen büntetése segíthet. A városi hatóság arra való, hogy a műhelyeket állandóan ellenőrizze. Pedig ezt a föladatát, úgy látszik, hatásosabban kellene teljesítenie. Föl kell keresnie azokat a sötét, szennyos odukat, ahol nem egy helyütt a mindennapi kenyeret dagasztják, azokat a férges, rosszul világított raktarakat, ahol a sört fejtik s be kellene azokat a visszariasztó helyiségeket csukatni. Mert késő akkor fölháborodni csupán, amikor már valamelyik elkeseredett panaszos a rendőrségre siet a corpus delictivel: az üvegdarabokkal teli péksüteménnyel, mely száját, nyelvét fájdalmasan megsebezte, vagy a férges söröspalackkal, mely étvágy helyett undort keltve hányingerét mozdította elő. Különben is csak minden második ember veszi magára a fáradságot, időpocsékolást és kellemetlenségeket, hogy a panaszt megtegye. Inkább erőt vesz az undorán és a dühén s megelégszik egy ártalmatlan káromkodással. A városi hatóságnak egyenesen kötelessége megelőzni azt, hogy az élelmiszerek pancsolói, mérgekverő beszennyezői a mindnyájunk egészségének kárán szedhessék a profitjukat.

R. Tóth József.

A szászvárosi „Liedertafel“ egyházi hangversenye.

A szászvárosi „Liedertafel“ folyó év május 1-én (áldozó csütörtökön) délután 3 órakor az ág. ev. templomban egyházi hangversenyt

rendezett, amelyen Schumann Róbert „Das Paradies und die Peri“ című oratorium került előadásra. Előző számainkban kellelőleg méltattuk ezen „zenei esemény“-t, amelyen Szászváros és környéke zeneértő intelligens közönsége nagy számmal vett részt. Mondanunk sem kell, hogy a hangverseny fényesen sikerült, amiben a szereplő művészekon kívül nagy és fontos szerepe volt Schmidt Albrecht karmesternek, aki nemcsak a zenét dirigálta, hanem a rendezés munkájából is alaposan kivette a részét. Az előadás olyan művészi volt, hogy bármely nagy városban megállta volna a helyét. Bátoran elmondhatjuk, hogy bámulatba ejtett mindenkit. A szászsebesi „Musikverein“ és a szászvárosi „Liedertafel“ összesen mintegy 120 tagja alkotta a kitünő énekkart, amelyben a négy szóló szereplő művészete, valamint a 64. gyalogezred zenekarának tudása kellő harmoniában juttatta érvényre Schumann e dalművének szépségeit. Igazán magasabb zenei életet élőkre is felséges és mély hatást tett ez a magas művészi színvonalon álló előadás, melyhez hasonlót Szászvároson ritkán volt és lesz alkalmunk végigélni. A szoprán (Peri) szólót Mihacssek Felice k. a. énekelte (Wien-ből) az ő tiszta, nagyterjedelmű, csengő hangjával. Az érzelmeiket kifejező részletekben gazdag énekszámjai mély hatást és általános bámulatot keltek. Méltó társa volt Kertsch Gustl urnő (Brassó), aki gyönyörű alt hangjával az előadás sikerét nemcsak előmozdította, hanem biztosította is. Az erdélyrészi szász testvérek által általánosan ünnepelet urnő, mint altista művésznő, is olyan tehetséget és tudást árult el, amely feltétlenül egy magasabb zenei előiskolát tétel fel nála. Nicolaus medgyesi zenedirektor tiszta tenorja szintén művészi volt s különösen a fájdalmas érzés kifejezésében mesteri előadást produkált. A negyedik szóló szereplő Fernengel Rudolf hatalmas és tiszta hangu polgártársunk, aki e napon is általános elismerésre méltó éneklésével documentálta a róla szóló számos dicséret nyilatkozatot. A karnak minden egyes tagja zenei tudásáról adott jelt akkor, amidőn az ilyen művészi énekszámok közepette a méltó keretet tudta szolgálni ezen szép és Szászvároson „zenei esemény“ számba menő elő-

tette tiszteletét; alig beszélt vele egy negyedórát s már végleg elhatározá, hogy Endre lesz az ő férje . . .

. . . Az ujjonnan kinevezett körorvos tiszteletére adott vacsorának vége volt.

— Az urak részére a dohányzóba viteltem a feketét — jelenti a háziasszony, Sáríka anyja.

S erre valóságos népvándorlás vette kezdetét a dohányzó felé.

— Piha, beh utálatosak ezek a férfiak az ő kiálthatatlan szivarjaikkal — pattogott Sáríka. Fekete és szivar cimen megrabolnak bennünket egy kellemes társalkodástól. Egész vacsora alatt arra vigyáznak, nehogy egy jó falatot elszalasszanak s hogy magukba mentől többet öntsenek azokból a finom borokból s ha ezzel végeztek, jertünk a dohányzóba! . . . Ez csunyaság és üdvariatlanság!

— Tudja mit, Endre — fordult a körorvoshoz — én megengedem, hogy közöttünk igya meg feketéjét, mely mellett aztán annyit füstölhet, amennyi éppen csak kedvére van. Akarja?

— Élni fogok kegyes engedelmevel, annál is inkább, mert nem dohányzom.

— Nem-e? . . . Ohó! . . . engem nem csapám be. Hát aztán mit keres a szivartárca felöltője zsebében? Mi? . . .

Endre elnevette magát.

— Az igazat megvallva, magam is dohányzom, de csak ritkán s így nem került nagy áldozatba, ha nem rohantam én is a dohányzóba. Sőt ellenkezőleg, valóságos bűnnek tartanám, ha egy szivar kedvéért elég könnyelmű volnék magamat megrabolni egy olyan kellemes élvezetért, mit csak egy női társaság nyújthat.

— No hát ez snájdigul van mondva, Endre; gratulálok! S most azért is gyujtson rá egy szivarra. Várjon! — mondta még s ezzel elrohant s egy perc múlva egy doboz finom szivarral visszatérve, egyet azok közül kiválasztott, a végét levágta, szájába fogta, meggyujtotta s midőn már jól égett, nevetve Endre ajkai közé tette.

— Így jutalmazom a mai estély legsnájdigabb gavallérját! S ezzel ő is egy vékonyka cigarettára gyujtott. Endre mellé letelepedett.

— Nem neheztel meg, ha valamit kérdek?

— Parancsoljon, Sáríka! (Sáríka egyenes parancsára ők ketten csak „Endre“ és „Sáríka“ voltak.)

— Volt maga katona, Endre?

— Voltam.

— Ugy-e huszár?

— Igen; Brassóban szolgáltam a Miklósoknál.

— Éljen! — kiáltott Sáríka. — Ez beszéd! Tudja, hogy ezáltal értéke rohamosan emelkedett előttem? . . .

Oh, istenem! . . . milyen boldogság is lehet huszárnak lenni. Tudja, sapkáját hetykén félrevágja, kezeit dolmánya zsebébe mélyeszti, aztán kardja csörren, sarkantyuja peng-peng s amint így végig megy az utcán, minden leány utánna bolondul. Hát mondja, nem boldogság huszárnak lenni?

Tudja mit, édes Endre, menjen és kérjen meg a mamától, azaz, várjon! Nekem a szivügyekhez szabad kezem van, felhatalmazom, hogy engemet magamtól megkérjen. És

Erzsébet-mozi Szívek harca. A trón zsámolyánál.
1913. május hó 4-én vasárnap — Dráma az életből 3 felvonás. — Dráma 5 felvonásban. Szenzációs film.

dáshoz. A 64. gyalogezred kitűnő zenekarának is a legnagyobb elismeréssel kell adoznunk, amiért a hangverseny sikeréből derekasan kivette a maga részét.

Ez alkalommal külön kell megemlékeznünk Schmidt Albrecht szászvárosi szásztestvéreink karmesteréről, aki az egész apparátust olyan szaktudással és precizitással dirigálta, hogy általános bámulatot és elismerést keltett vele. Az ő zenei tudása a szászvárosi zenei élet történetében örökös nyomokat fog hátrahagyni. Mint a „Liedertafel“ karmestere, valamint a helybeli román dalárda vezetője olyan szép eredményeket ért el, hogy szinte irigykedve tekinthet reá minden hasonló téren működő egyén.

A közönség az előadás tartama alatt mindvégig a legnagyobb élvezettel figyelte és élvezte a szép és művészi előadást s annak végeztével elhangzott s az általános megelégedést és elismerést tanúsító számos nyilatkozat csak megerősít bennünket abban, hogy e hangverseny nap valóban zenei ünnepnapja volt Szászvárosnak. Vajha minél több ilyen ünnepünk lehetne! *San-Toy.*

KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.*)

A vizimalom és — a süllyedő falu.

A mult hetekben megjelent közlemények nyomán, hogy a gazdag mágnás vizimalma évről-évre elemésztí a szegény nép termőhatását és faluját, a hivatalos eljárás megindult.

Mult hó 24-én Hunyadmegye alispánját képviselve megjelent a dévai járás főszolgabírója és a nagyszebeni kulturmérség 3 tagu közege a helyszínen.

A község népe elhagyva szorgos tavaszi munkáját, teljes számban kivonult a hirhedté vált malomgát elé. A nép moraja a szerencsétlen malom zuhogásával fájdalmasan egybeolvadt.

A malom kereke is már lomhán, szomorúan forgott, mert hajtó-elemét — a vizet — a kiszállási napra, a gátat még magasabbra emelő lim-lomot eltávolították. Így a víz alig juthatott a malom-csatornába.

A kulturmérség nemcsak azt állapította meg, hogy a malom-gát és tartozékai teljesen

*) Közérdekű felszólamlásokat e rovat alatt díjtalanul közlünk. A felelősség a beküldőt terheli. Szerk.

eltérők az engedélyezési okirattól, hanem azt is, hogy maga a gát 77 cm.-rel magasabb, mint engedélyezve volt.

Csodálatos titok is pattant ki a hivatalos eljárással. Ugyanis: a vármegye a rosz malom reconstruálására 1906-ban adta ki az engedélyezési okiratot.

A malom és gátja felépült, de eltérőleg az enged. okirattól — üzembe is helyeztetett, de a közigazgatási hatóságnak 7 év alatt nem jutott eszébe, hogy a malmot és gátat a kulturmérség közbejövételével megvizsgálja és csak azután az üzemnek átadja. Ez a fontos törvényes funkció 7 évig aludta a lethárgia álmait, míg végre a szent husvétii ünnep feltámasztotta.

Ez a 7 éves mulasztás okozta a községnek egyiptomi hét sanyaru esztendőit.

Most azonban a gát le lesz rombolva, de a dolognak ám van még — egy hübnere.

A hübner pedig sohasem volt áldásos valami, mert — mindig megvolt — a hübnere.

Ennek a gátának most már az a hübnere, hogy a malomtulajdonos ur az alispáni hivataltól azt kérelmezte, hogy engedje meg 3 hónapig — a szegény nép számla-rovására — a malom üzemét.

Megjegyzendő, hogy a mezőgazdaságban ép a kezdő tavaszi hónapok munkálatai döntik el a gazda egész évi gazdasági eredményét.

Különösen ez évben, amidőn a tavalyi esőzések miatt az őszi vetés elmaradt és így a nép existenciájának sorsa tisztán a tavasziak eredményéhez van kötve.

Most már a megye alispánja van hivatva, hogy eldöntse, mi fontosabb a közérdekre nézve: hogy a gazdag úr még 300 korona 3 havi malomhaszonbéri összeggel gyarapodjék, avagy a nép — 50—60 ezer K-val még koldusabbá legyen, egész évi munkája semmivé váljék.

Tisztázni, eldönteni fogja egyúttal az alispáni határozat azt is, hogy vajjon egy hét éves kihágás egalizálhatja még további 3 hónapra a törvénynek és másoknak azon leg-
elemibb fogalmát, mely gátat emel a gazdag mágnás előtt is — hogy senki mások vagyoni kárán önmagának vagyoni előnyöket nem szerezhet.

Alpestes, 1913. április 25.

Seiden József.

NAPI HIREK.

— Az osztrák-magyar monarchia a hadműveleteket Montenegró ellen megkezdte.

— Előléptetések és áthelyezések a hadseregben. A helybeli 64. gy.-ezred tiszti karában május 1-én a következő előléptetések történtek: Zipfelmayer Mátyás és Mankeesch Frigyes őrnagyok — alezredekékké itt helyt. Bob Sándor kapitány — őrnaggyá itt helyt. Kreysa Viktor főhadnagy kapitánnyá, Trebinjében. Kinn Richárd főhadnagy — helyben. Kozocsa József, helyben, Dragici Demeter, Abrudbányán, zászlósok — hadnagyokká. Kunz József, gazdasági tiszthelyettes — gazdasági hadnagy, helyben. Mindnyájuknak tiszta szívből gratulálunk! Az áthelyezések a következők: Waldthurmi Lang György őrnagy, abrudbányai zászlóaljparancsnok — a 34. gy.-ezredhez Kassára. Wolff Maximilián százados a 31. gy.-ezredtől ide Szászvárosra és Preyss Gustav százados a 99. gy.-ezredtől Abrudbányára a 64. gy.-ezredhez. Kőpe Sándor százados Abrudbányáról Szászvárosra. Kún Gyula főhadnagy Szászvárosról, Mazorana Antal hadnagy Abrudbányáról — Trebinjébe. Kozocsa József hadnagy Szászvárosról Abrudbányára. Zeilinger Mihály számvivő tiszthelyettes az ezredtől a hidászszerraktárhoz.

— Áthelyezés. A miniszter Gáll Domokos dévai m. kir. pénzügyőri biztost saját kérelmére Székelykereszturra helyezte át. A szimpatikus biztos távozását úgy Déván, mint a megyében sajnálják. Ezen áthelyezéssel régi óhajta teljesül neki, t. i. régóta vágyott vissza patriájába, ahol közeli rokonai és birtokai vannak.

— Eljegyzés. Brassai Brutus szászvárosi butorkereskedő a napokban eljegyezte Török M. Emmuska urleányt Gyulafehérvárról. Gratulálunk!

— Gyászrovat. A megyei társaságnak egyik régi oszlopát döntötte le a kérlelhetlen halál, sepsikillényi Czakó Károly ny. honvédőrnagy távozott az élők sorából m. hó 23-án hosszas szenvedés után. A 75 éves öreg urat, aki fiatalos rugékonysággal járt még nemrég közöttünk, hirtelen lepte meg a

igent mondok s csak annyit jelentünk mamának, hogy az eljegyzés megtörtént. Jó lesz?...

Endre megnézte ezt a formás, kedves haszontalanságot s mondá magában, hogy kedves kis feleség lenne belőle; de válasz helyett elnevette magát.

— Ne nevéssen, én komolyan beszélek. S ha nem akarja, hogy magára nagyon megharagudjam, most azonnal vágja magát háttába s kérjen meg ünnepélyesen! Ne féljen, nem kap kosarat.

— Hát aztán az én feleségem akar lenni, Sáríka? Hisz alig ismer. Honnan tudhatja, hogy én milyen férj leszek? Nem leszek-e vajjon féltékeny, házsártos, rossz férj? A házasság komoly dolog, azzal nem lehet játszani s pláne könnyelműen.

— Hagyja, hagyja!... Ismerem én magát. Aztán ugy-e, maga huszár? Ugy-e, orvos? Mi kell még több ennél? A huszárok mind fessek, snájdigok, bátrak; szóval férfiak. Az orvosok pedig — már hivatásuknál fogva is finom, gyöngéd lelkületűek. Nos, higgye el, hogy egy ilyen férjjel, mint maga, bárki is meglehet elégedve.

Endre felelni akart, de ugyanekkor a sürgöny kihordó jelent meg a szobában. Távirat

tot hozott Endrének. S amint azt gyorsan átfutá, nagyon elhalványodott.

— Mi rossz hirt kapott, édes Endre? Mert hogy rossz hír, látom arcáról.

— Atyám haldoklik s nekem azonnal mennem kell. Ne nehezteljen, Sáríka, hogy távozom; de előkészületeket kell tennem. Reggel hatkor utazom.

— Menjen, menjen, szegény fiu. Vigasztalja meg szegény mamáját, engemet pedig egy levéllel értesítéssel, hogy hogyan találta a drága beteget...

... Nagybántól a Barcaság messze van. A gyorsvonattal is tíz óra kell, míg oda érhetünk.

Endre minden nagyobb állomáson kapott egy-egy sürgönyt Sáríkatól: „Ne adja magát úgy a fájdalomnak, gondoljon drága mamájára és reám, kik magát nagyon szeretjük.“

És tényleg, Sáríka, ez az elkényeztetett cukorbaba egész betege lett Endre elutazásának. Hirtelen, halálosan Endrébe szeretett. Másnap már ágyban feküdt. Nem mondhatjuk, hogy testileg nagyon szenvedett volna, hanem — a szíve, az fájt. Nem evett, nem aludt ugyanmilyira, hogy tényleg úgy nézett ki, mint egy nagy beteg.

Egy hét mulva már Binditől magától ment

a sürgöny, ki egészen kétségbe volt esve kedvesének betegsége felett:

„Ha körülményei megengedik, jöjjön azonnal, Sáríka nagyon beteg. Bindí.“

S miután atyja minden veszélyen túl van, Endre másnap reggel már Sáríka ágyánál volt.

— No mi a baj, Sáríka? — kérdi gyöngéd részvétellel.

— Óh, itt, itt... nagyon... fáj!... — felelé Sáríka elhaló hangon s ezzel szívére mutatott.

Miután Endre Sáríkat megvizsgálta, az asztalhoz ment a vény megírása végett.

— Mit csinál Endre? Mit akar irni? — kérdi Sáríka.

— A vényt akarom megírni, Sáríka.

— Minek?

Endre nagyot nézett. Nem értette Sáríkat.

— Óh, ezek az orvosok! Türelmetlenkedett Sáríka. — Irnak hatra — vakra anélkül, hogy tudnák, mi a bajunk.

— De...

— Semmi de! Maga miért orvos, ha nem tudja kitalálni bajomat? Óh, jaj!

— Ne izgassa magát, Sáríka, mert ez árt magának. Valami csillapítót rendeltem, az jót fog tenni.

— Csillapítót?!... Ha azt akarja, hogy

— **Fiatalkoruk a bíróság előtt.** Hét fiatal kora bűnös állt mult hétfőn a dévai törvényszék előtt. Mind a hét lopás miatt. Elnök Pap Jenő kir. ítélő táblai bíró volt, jegyző Kovács Zoltán. A hét közül egyet 15 napi fogházra ítélte a bíróság, kettőt próbára bocsájtott, négyet pedig megdorgált.

— **A brassói magyar daloskör ötvenéves jubileuma.** Brassóból jelentik: A brassói magyar daloskör június elején országos ünnep keretében üli meg fennállásának 50-ik évfordulóját. A daloskör még a hatvanas években az abszolutisztikus uralom idején alakult meg és félszázadon át szakadatlanul nagy sikerrel működött. A jubileumon jelen lesz Bárczy István dr. Budapest polgármestere is, mint az Országos Dalosszövetség elnöke. Előreláthatóan az ország valamennyi dalosköre küldöttséggel fogja magát az ünnepen képviseltetni. Az ünnepeket három napra tervezik, melyeken jelen lesz Sztéryi József tiszteletbeli elnök és képviseltetni fogja magát a kultuszminiszter is.

— **Női kalapok a moziban.** A női kalapok ellen szólalt fel egy szerkesztőségünkhöz intézett levélben egy állandó mozi látogató. Városunk hölgyeit erősen megszólja a levélíró, amiért kalapjaikat a moziképek bemutatása alatt is fejükön tartják s azoknak tornyával, vagy széles terjedelmével a hátsóbb sorokban ülőket elzárják a vászonra vetített képek szemlélésének lehetőségétől. Teljes mértékben méltányoljuk a felszólaló kifogásait s magunk is óhajtanánk tartjuk, hogy ez az állapot megszüntetődjék. Célszerűnek látnák pl. a nagyobb városokban kötelezővé tenni ruhátárháznál! Vagy legalább is azt, hogy a képek bemutatását megelőzőleg a kamrából ez vetítették legelőször a vászonra: „Hölgyeinket felkérem, hogy a képek bemutatása alatt kalapjaikat sziveskedjenek letenni!” E csekély reformcska sok mozilátogatónak okozna őszinte örömet, feltéve, hogy a hölgyek művelt nőkhöz illően eleget tennének a fenti kérésnek.

— **Pályázati hirdetés.** Közhírré teszem, hogy a m. kir. honvéd főreáliskolában és a honvéd Ludovika Akadémiában az 1913/14. tanév kezdetén, szeptember 1., illetőleg 21-én, 109 (50 a főreáliskolában és 59 a Ludovika Akadémiában) részint teljesen díjmentes állami költségű, részint alapítványos és fizetéses hely fog betölteni. A felvételi feltételek a városi tanács kiadóhivatalában a hivatalos órák alatt betekintheők. Pályázók az összes tudnivalókról bővebb felvilágosítást nyerhetnek a „Tájékoztató” című füzetből, mely az illető intézet parancsnokságánál díjtalanul kapható. Szászváros, 1913. évi április hó 18-án. Andrae s. k. polgármester.

— **Pályázati hirdetés.** Közhírré teszem, hogy az 1913/14. tanév kezdetével hivatásos honvéd állatorvosi tisztviselőkké váló kiképzés céljából 5 egy évi önkéntessé még fel nem avatott, pályázó a m. kir. budapesti állatorvosi főiskolába fog felvételt. A felvételi feltételek a városi tanács kiadóhivatalában a hivatalos órák alatt betekintheők. Szászváros, 1913. évi április hó 18-án. Andrae s. k. polgármester.

— **Ujtás a postán.** Fontos reform lép életbe legközelebb a postaforgalomban. Az ajánlott leveleket ezentúl levélszekrénybe lehet dobni. Május elsejétől kezdve 16, illetve 35 filléres, vörös szegéllyel ellátott borítékokat hoz az ajánlott levelek számára forgalomba a posta, hogy a kezelésnél megkülönböztethető legyen. A borítékért külön egy fillér fizetendő. Az új levélborítékon hely van hagyva arra, hogy az ajánlott levél földadja

följegyezze oda nevét, foglalkozását és lakását, hogy így neki szükség esetén a földadói igazolvány később is kiadható legyen.

— **Értékes római lelet.** A Vajdahunyad felé utazóknak rendszerint feltűnt az az igen szép kivitelű kőoroszlán, amely Szeiden József birtokos alpestesi lakása előtt disziti nevezett kertjén. A kőoroszlán évekkel ezelőtt a várhelyi római amphiteátrumból került Szeiden birtokába. A bukovai márványból készült szobormű mesteri alkotmány. Hossza 152 cm., magassága 82 cm., szélessége 32 cm. Mint ritka darab, az „Archeologiai Értesítő”-ben is nyilván van tartva. Jóllehet mintegy 1700 éves, az idők viszontagságai dacára még mindig jókarban van. A leletre most vásárló akadt Karácsonyi Jenő gr. személyében, ki ismert régiséggyűjtő. A gróf levélben Szeidennek 2000 koronát ajánlott föl a kőoroszlánért — és így valószínűleg eladásra kerül.

— **Éjféli mozielőadások.** Egy másik mozi-járó szóbeli panaszt emelt a mozielőadások későn kezdése és még későbbben való befejezése miatt. Szerkesztőségünk méltányolja ugyan a tulajdonosnak ama buzgóságát, melylyel a közönség igényeit kielégíteni törekszik a nagy műsor nyújtásával. De viszont a szóban forgó panasz orvoslását várná azáltal, hogy a műsor szerint hirdetett időben pontosan kezdődne ugy a délutáni, mint az esti előadás.

— **Jótekonycélú táncmulatság.** A dévai református egyházközség a templom építési fedezetének céljára f. évi május hó 12-én, pünkösd másodnapján, a népkerti vendéglőben táncmulatságot rendez. Beléptidij személyenként 1 korona. Diák- és gyermekjegy 50 fillér. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté délután hat órakor. A táncmulatság kedvezőtlen idő esetén is megtartatik.

— **Csendélet a dévai „Fehérkereszt” vendéglőben.** A napokban egy utazó kereskedő csendesén üldögélt a Fehérkeresztben, később társasága is akadt s vidám poharazás közben telt az idő. A bor heve több és erősebb kifejezésű szóharcot váltott ki a társaságból s végül működésbe jöttek a karok és öklök — s a vendéglős és személyzet szemláltára a szegény kereskedőnek eltörték a lábát. Az eset mindenütt megtörténhetik, de annyit el lehet várni a vendéglőstől és személyzetétől, hogy vendégeinek testi épsége — ha már az ő borától kámforodtak meg — az üzleti helyiségben megvédessék. A vendéglősnek kötelessége vendégeit megvédeni, de ugylátszik a Fehérkeresztben ezt nem tudják.

— **Veréb helyett — asszony.** A vigyázatlanságnak s a lőfegyverrel való könnyelmű bánás módnak újra egy áldozata van. Perkász községben a gör. keleti husvét ünnep 2-od napján Zsoszán Lues jómodu gazda legény 6 lövetű revolverét tisztogatván azt ki akarta próbálni. Egyik velevolt barátja a kerítésen csiripelő verébre mutatva, szólt: lödd le, ha tudod. Zsoszán felemelte revolverét lőtt és talált, de nem a verebet, hanem egy Petruscsek Domnica nevű 40 éves asszonyt, aki a háztól mintegy 70 lépésnyire állott. Az asszony a nyakán sérült meg, szerencsére a golyó nemesebb részeket nem ért, azonban sebe sulyos. A vizsgálat folyik ez ügyben.

— **Uj tejellenőrző egyesület.** Az Erdélyi Szász Gazdasági Egyesület Medgyesen tejelést-ellenőrző egyesületet alakít. Eddig több száz tehenet jelentettek be ellenőrzésre. Az ellenőrzést Nord Szigfrid kolozsmegyei vajmesterre bízták. Nálunk a közfogyasztásra

szánt élelmiszerek vizsgálása és ellenőrzésére sem fordítanak gondot az illetékes hatóságok, nemhogy külön embert fogadjanak ily célból.

Az elmúlt hét időjárása Szászvárosban.

Nap reggel 7 óra	A levegő nyomása	Hőmérséklet, Celsius	A szél iránya és ereje	A felhőzet	Az előző 24 órai		
					csapadék		hőmérséklet
					mm.	max.	min.
Apr. 26.	741.6	12.4	—	—	—	28.2	6.0
27.	740.8	12.8	NW ¹	6	—	28.2	7.0
28.	742.4	16.0	—	5	1.2 eső	27.0	10.0
29.	744.0	11.6	—	1	harmat	25.0	5.7
30.	744.5	11.8	—	—	—	24.3	5.7
Május 1.	742.1	12.7	—	2	—	25.8	5.8
2.	738.6	12.6	—	—	—	26.0	5.2

Jelmagyarázat: E = Kelet, W = Nyugat, S = Dél, N = Észak. A szél ereje: —⁰ szélcsend, 1-2 gyenge szél, 3 mérsékelt szél, 4 élénk szél, 5 kellemetlen szél, 6 erős szél, 7-8 vihar, 9 pusztító vihar, 10 orkán. A légnyomási adatok 0°-ra redukálva.

NYILTTÉR.*)

A köztem és Lusztig Mihály ur kereskedői alkalmazott között felmerült ügyet e lap mult-kori számában világossá ismerttettem a tisztelt olvasó közönséggel, azt egész terjedelmében fentartom és a felsoroltakat tanukkal és megbizottaimmal bármikor és bárkinek bebizonyíthatom.

Látván azonban, hogy b e t e g emberrel van dolgom, aki a nyilvánosság előtt is valótlan dolgokkal áll elő, ezennel a magam részéről mindenféle hirlapi polémiát ez ügyben bebizonyítottam.

Szászváros, 1913. május 3-án.

Vulpe Teodor.

*) Ezen rovat alatt megjelent közleményért nem vállal felelősséget a Szerk.

HIRDETÉSEK.

Eladó ház. Szászvárosban, Kasztóitca 4. és 6. szám alatti házak szabadkézből eladók. Értekezhetni Wegner Frigyes téglagyárossal, Szászvárosban. 90 2—3

Algyógyfürdőben a meleg időkre való tekintettel az összes fürdők már használatban vannak. A fürdő vendéglőse is megérkezett. Kitünő és olcsó italokról és ételekről gondoskodva van. 98

Sz. 1341/1913. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szászvárosi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy az Ardeleana hitelintézet végrehajtónak Romosán Illés végrehajtást szenvedő elleni 500 K tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében, a szászvárosi kir. bíróióság területén levő, a kosztési 33 sz. tljkvben A + 1 rend 121 hrszra 56 K, 4 rend 124 hrsz. 36 K, 5 rend 128, 129, 131 hrszra 67 K, 7 rend 179 hrsz. 10 K, 9 rend 192 hrsz. 24 K, 18 rend 1088 hrsz. 54 K, 19 rend 1090 hrsz. 54 K, 20 rend 1097 hrsz. 20 K, 22 rend 1414 hrsz. 94 K, 25 rend 1626 hrsz. 28 K, 27 rend 1739 hrsz. 72 K, 28 rend 1785 hrsz. 10 K, 29 rend 176/1 hrsz. 48 K, 30 rend 806/4 hrsz. 12 K, 31 rend 1401/3 hrsz. 190 K, 32 rend 1481/b/3 hrsz. 26 K, 33 rend 1481/b/5 hrszra 26 K, a ludesdi 677 sz. tljkvben A + 1 rend 1262/1, 1263/1 hrsz. 96 K kikiáltási árban, ugy azonban, hogy a kikiáltási ár 2/3-adán alul el nem adhatók s a bánatpénz az árveréskor a vételár arányában kiegészítendő, az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1913. évi május hó 23-ik napján d. e. 9 órakor Kosztési község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron a fent kitért feltételek szerint eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 20%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 773. §-a értelmében a bánatpénzek a bíróságnál végleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltattani.

Szászvárosban, 1913. évi március hó 22-én.

A szászvárosi kir. bíróióság tlkvi hatósága.

Sebestyén s. k., kir. bíró.

A kiadmány hitelül:

Borsos Sándor,

kir. tlkveztető,

Sz. 246/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az algyógyi kir. járásbírósnak 1908. évi Sp. 1181 és 1913. Sp. I. 153/3 számú végzése következtében dr. Rafael Miksa ügyvéd által képviselt Lévy Sámuel javára 345 K és 468 K s jár. erejéig 1913. évi március hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 734 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: szilvaskádák, épület, pálinka, főzőüst stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az algyógyi kir. járásbírósnak 1913. évi V. 76 számú végzése folytán 345 K és 462 K tőkekövetelés, ennek 1909. évi március hó 25-ik napjától járó 5% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 218 K 07 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Voja községben, adós lakásán leendő eszközésére 1913. évi május hó 16-ik napjának d. e. 11 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Algyógy, 1913. évi április hó 25-én.

Ruszuly Imre,
kir. bir. végrehajtó.

99

Sz. 522/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a és 1908. XLI. t.-c. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aradi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. I. 1342/2 számú végzése következtében dr. Székely Ferenc ügyvéd által képviselt Schwarcz M. és társa javára 209 korona 33 fill. s jár. erejéig 1913. évi január hó 27-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 625 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: üzleti stélázi, gyapotneműek, gyertya, üzleti apróságok stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1912. évi V. 874/2 számú végzése folytán 209 korona 33 fill. tőkekövetelés, ennek 1912. évi október hó 16-ik napjától járó 5% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 107 K 15 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Felkenyérén, alperes lakásán leendő eszközésére 1913. évi május hó 6-ik napjának d. e. 10 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi április hó 23-án.

Gödrí Jenő,
kir. bir. végrehajtó.

100

Sz. 343/1913. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szászvárosi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. II. 1330/2 számú végzése következtében dr. Moldován Szilviusz ügyvéd által képviselt Baicu C. javára 578 K 77 fillér s jár. erejéig 1912. évi december hó 27-én foganatosított biztosítási végrehajtás utján lefoglalt és 11500 K-ra becsült következő ingóságok, u. m.: kis dynamó, kézi-fecskendő, eszterga-pad, kézi vasfűrőgép, Diesel-motor dynamóval és 1 nagy dynamó nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szászvárosi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. II. 1330/4 számú végzése folytán 578 K 77 fillér tőkekövetelés, ennek 1912. évi december hó 5-ik napjától járó 5% kamatai, 1/8% váltódíj és eddig összesen 114 K 40 fill.-ben bíróság már megállapított költségek erejéig Szászvároson, alperes telepén leendő eszközésére 1913. évi május hó 17-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglalták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi XLI. t.-c. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szászváros, 1913. évi április hó 26-án.

Gödrí Jenő,
kir. bir. végrehajtó.

97

Értesítés.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy **Kórház-utca 4. sz. alatt egy cipész-műhelyt**

létesítettem. Főtörekvésem oda fog irányulni, hogy nagybecsű megrendelőimet jutányos árak és pontos kiszolgálás mellett minden tekintetben kielégítek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve, vagyok kiváló tisztelettel

Ruszu G. Péter

96 1-4

cipész-mester.

Értesítés.

A nagyérdemű közönség nagybecsű tudomására hozom, hogy a **volt Róna és Kinast cég** egyik belfagya Kinast ur a cégtől megvált, s így az üzlet ezután csupán **személyes vezetésem alatt** fog tovább vezetettetni.

Ittlétem alatt alkalmam nyílt meggyőződni a t. közönség megszemenő igényéről és finom izléséről, melynél fogva minden törekvésem ezután is oda fog irányulni, hogy jóindulatu pártfogásukat továbbra is kiérdemeljem.

A t. közönség nagybecsű bizalmát továbbra is kéri szolgálatra mindig készen kiváló tisztelettel **RÓNA JENŐ,**

foto-művész

94 2-

Szászváros, Vásár-utca 4.

Gradina Aurél
férfiszabó

Szászváros, Fő-tér.

Elvállal mindennemű férfiruhakészítést úgy helyben mint vidékre. Elsőrendű londoni szabászat. — Pontos kiszolgálás. — Bel- és külföldi szövetek raktáron. Nagy választék! Olcsó árak!

25 11-12

Pascu Olivérokl. mérnök
Szászváros, Berényi-utca 8.

Elvállal mindenféle földmérési, parcellázási és térképezési munkákat.

Tervez és épít: lakóházakat, villákat, gazdasági épületeket, rendes keskenyágányu gazdasági és iparvasutakat, vasbeton fűdémekek és hidakat, csatornázásokat, vízvezetékeket stb.

Érdekelteknek mindenféle műszaki ügyben készséggel
:: áll rendelkezésre. ::

102

1-

Értesítés.

Április hó 10-ikétől kezdve a

Benkő áruház-

ban 10 százalék árengedmény.

Szezonból visszamaradt áruk beszerzési árban kaphatók.

Az áruk kiszolgáltatása kizárólag csakis készpénzfizetés mellett történik.

Tisztelettel

Benkő áruház.

75 4-

Tavaszi saison!

Szobafestő munkákat,

:: épület-festéseket ::

a legizlésesebben

SZŐCS VILMOS

szobafestő eszközöl.

2 11-12

Brassai Brutus
Szászvároson

Raktáron tartok: ebédlő-, háló-, salon- és irodai bútorokat, valamint a legegyszerűbb bútorokban is nagy választék.

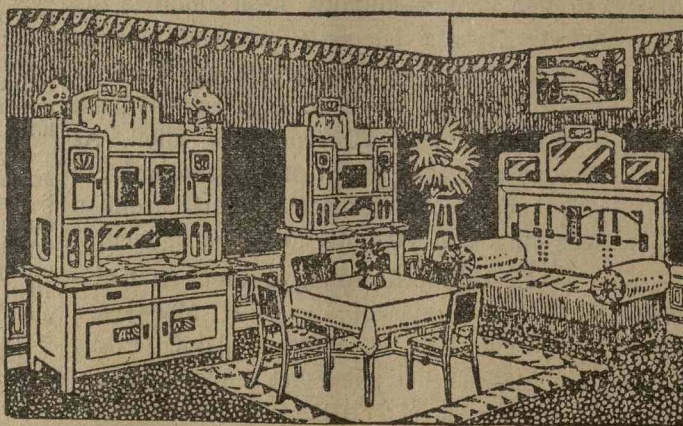
Szolid árak!

Izléses kivitel!

Pontos kiszolgálás!

7-41

52

bútor-raktára

Ország-út 3. sz.

Ebédlők és hálószobák 300 K-tól feljebb. Irásbeli megkeresések is a legnagyobb gyorsasággal intézettek el. A n. é. közönség szives pártfogását tisztelettel kéri

Brassai Brutus

bútor-raktáros és temetkezési intézet tulajdonos.